

.....

— Почитамъ за нужно да упоменѣ кратко нѣкои нѣща за Правописанъето. Първо, за Българскійтъ членъ, когото нѣкои употребляватъ атъ, та, то; но това не може да бѣде така, за что ако нѣ мъжскійтъ родъ е атъ, то треба и на другите два родове да е ата и ото, и така щеше да стане чело-вѣкътъ. женаата, дървоото; а по добрътъ, та, то; напр. чело-вѣкътъ, же-ната, дървото. И да се произнесе по лесно кѣтъ треба да има помежду нѣкоя гласнѣ буквѣ; но виждасе че мѣт-ната буква спкога бива полугласна а или ж като добръ, добърч; зашто нѣидѣ не говорятъ добаръ или доборъ, а до-бъръ. И така треба да се пише че-